

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 259 din2011

Privind: soluționarea contestației formulate de S.C. S.R.L. cu sediul social în mun., jud. Teleorman, înregistrată la DJAOV Teleorman sub nr./.....2011 și Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./.....2011.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman reprezentată prin Biroul Soluționare Contestații a fost sesizată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman cu privire la contestația depusă de S.C. S.R.L. cu sediul social în mun., jud. Teleorman, împotriva actului administrativ fiscal reprezentat de Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011, rezultată în urma întocmirii de către organele vamale din cadrul D.J.A.O.V. Teleorman a Procesului verbal de control nr./.....2011.

Obiectul contestației este format de suma în cuantum total de lei reprezentând:

- lei – accize stabilite suplimentar de plată;
- lei – accesorii aferente accizelor;
- lei – T.V.A. suplimentar de plată;
- lei – accesorii aferente T.V.A.

Contestația, a fost depusă în termenul legal reglementat de art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare.

Fiind îndeplinite și celelalte proceduri de contestare prevăzute de lege, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este competentă să soluționeze pe fond cauza.

I. Petenta a contestat măsurile dispuse prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011, întocmită de organele vamale din cadrul D.J.A.O.V. Teleorman, aducând în susținerea cererii următoarele argumente:

Obligația de plată a sumei totale de lei, reprezentând diferențe de drepturi vamale (T.V.A. lei, majorări, dobânzi și penalități de întârziere T.V.A. lei, accize lei, majorări, dobânzi și penalități de întârziere lei), este considerată nelegală și

netemeinică, solicitând admiterea contestației, anularea deciziei contestate și exonerarea de la plata acestor sume, având în vedere următoarele motive:

În fapt, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Craiova – Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman s-a stabilit în sarcina petentei obligația de plată în cuantumul contestat, sinteză a Procesului verbal de control nr./.....2011, s-a consemnat faptul că în data de2006, subscrisa, în calitate de titulară a depus la Biroul Vamal, prin comisionarul vamal S.C. S.A., Punct vamal, declarația vamală EU 4 nr. I/.....2006, de import definitiv pentru un autoturism (folosit), serie șasiu, serie motor:, an fabricație 2002, culoare ALBASTRU, capacitate cilindrică:, în valoare totală de Euro, conform facturii externe – contract de vânzare nr. din2006, având ca exportator din Austria.

Documentele care au fost depuse la autoritatea vamală au fost factura externă – contract de vânzare nr. din2006, declarația vamală EU 4 nr. din2006, declarație sumară/Document precedent

În baza acestor documente, organul vamal a calculat ca datorie vamală suma de lei, din care accize lei și T.V.A. lei, achitate de subscrisa cu OP referința/.....2006 și OP referința/.....2006.

În urma controlului ulterior efectuat de către autoritatea vamală la data de2011, s-a constatat că la data de2006 baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculată în baza O.M.F. nr. 687/2001, deși valoarea facturată era superioară valorii prevăzute de O.M.F. nr. 687/2001, motiv pentru care, potrivit art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, art. 76, 77, 141 și 148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României, (în vigoare la data înregistrării obligației vamale), au fost calculate obligații suplimentare reprezentând accize, T.V.A., majorări, dobânzi și penalități de întârziere accize și T.V.A.

Consideră că în mod greșit și cu aplicarea eronată a prevederilor art. 64, art. 65, art. 76 și art. 77 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, precum și a art. 109 din Regulamentul vamal al României aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001 (în vigoare la data înregistrării obligației vamale) au fost stabilite în sarcina sa aceste obligații suplimentare aferente Declarației vamale de import EU4 nr./.....2006, pe următoarele considerente:

Așa cum rezultă din Procesul verbal de control nr./.....2011 întocmit de inspectorii din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, motivul avut în vedere de autoritatea vamală a fost faptul că valoarea facturată conform facturii externe a autovehiculului era superioară valorii prevăzute de O.M.F. nr. 687/2001, motiv pentru care acest ordin nu ar fi fost aplicabil la data operațiunii vamale, interpretare ce rezultă din Adresa nr./.....2011 emisă de Ministerul Finanțelor Publice – Autoritatea Națională a Vămilelor – Direcția pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman.

Se menționează faptul că autoturismul în cauză este un autoturism folosit.

Potrivit art. 109, alin. (6) din Regulamentul vamal al României aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001, *“Valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite se stabilește pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului finanțelor publice, ținându-se seama de vechimea și de caracteristicile tehnice ale acestora”*.

În baza acestor prevederi, a fost emis O.M.F. nr. 687/2001, în conformitate cu care a fost calculată la data înregistrării obligației vamale, respectiv 23.02.2006, datoria vamală care a fost achitată.

De reținut este faptul că O.M.F. nr. 687/2001 nu distinge între cazurile în care nu există facturi de vânzare – cumpărare, contracte de vânzare – cumpărare sau orice

alte documente din care să reiasă valoarea de tranzacție, sau valorile cuprinse în aceste documente să fie vădit subevaluate, caz în care este aplicabil principiul de drept *Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus* (Unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie să distingem).

Astfel, potrivit art. 2 din O.M.F. nr. 687/2001, "*Valoarea în vamă pentru autovehicule și vehicule folosite, prevăzute la pozițiile tarifare 87.02, 87.03, 87.04, 87.11 și 87.16 din Tariful vamal de import al României, este cea prevăzută în anexele nr. 2 – 6 la prezentul ordin.*"

Interpretarea dată acestui ordin prin Adresa nr./.....2011 însoțită de Procesul Verbal nr./.....2011 privind Decizia pentru regularizare nr./.....2011 de către Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, invocată de către autoritatea vamală nu are nicio relevanță, având în vedere faptul că această adresă este un act administrativ care nu poate produce efecte retroactiv și, mai mult, lipsește de efecte juridice art. 109, alin. (6) din Regulamentul vamal al României aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001 și O.M.F. nr. 687/2001.

Procedând în acest mod, organul vamal a încălcat unul dintre principiile fiscalității, așa cum sunt reglementate de art. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, respectiv certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale.

Se susține că numai în cazul în care autoturismul în cauză ar fi fost nou, erau incidente prevederile art. 109, alin. (5) din Regulamentul vamal al României aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001, potrivit căruia "*Pentru autovehiculele și vehiculele noi prevăzute la pozițiile 87.02, 87.03, 87.04, 87.11 și 87.16 din tariful vamal de import al României, valoarea în vamă se determină pe baza prețului extern din factura de cumpărare emisă de producător sau de o firmă direct reprezentantă a acestuia. Prin vehicule noi se înțelege vehiculele neînmatriculate în străinătate sau celor procurate în aceleași condiții și înmatriculate temporar în străinătate, dar nu mai mult de 90 de zile de la data cumpărării.*"

Având în vedere cele expuse, rezultă că la momentul înregistrării obligației vamale,2006, datoria vamală a fost corect stabilită, neexistând motive pentru care în sarcina noastră să fie stabilite obligații de plată suplimentare.

Se arată că în mod eronat au fost stabilite în sarcina petentei obligații de plată suplimentare reprezentând accize și taxă pe valoarea adăugată, în mod greșit au fost calculate majorări, dobanzi și penalități de întârziere, nefiind incidente prevederile art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, (r 3) cu modificările și completările ulterioare.

Pentru aceste motive, solicită admiterea contestației, anularea deciziei contestate și exonerarea de la plata obligațiilor suplimentare stabilite de controlul vamal.

II. Din Procesul verbal de control nr./.....2011, așa cum este sintetizat în Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011, acte emise de organele vamale abilitate, se rețin următoarele:

Reverificarea a fost efectuată la sediul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman și a avut la bază prevederile art. 100, alin. (1), (2) și (3)

din Legea nr. 86/2006 – Codul vamal al României, care prevede dreptul autorității vamale ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vămii, verificând orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri; iar atunci când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe bază unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

Motivul de fapt susținut de autoritatea vamală:

În data de2006, S.C. S.R.L., în calitate de titular, a depus la Biroul Vamal, prin comisionarul vamal S.C. S.A., declarația vamală EU 4 nr./.....2006 de import definitiv pentru 1 buc. autoturism (folosit) serie șasiu nr., serie motor, capacitate cilindrică cmc, an de fabricație 2002, motorină, culoare albastru, în valoare totală de Euro, conform contract de vânzare – cumpărare FN din2006, având ca exportator, Austria 1230 Viena, condiția de livrare EXW Viena .

Mijlocul de transport a fost încadrat la poziția tarifară 87.03.32.90.002 – autoturisme și alte autovehicule, în principal concepute pentru transportul persoanelor (altele decât cele de la poziția 87.02) inclusiv mașinile de tipul "break" și mașinile de curse, cu motor cu piston cu aprindere prin compresie (diesel sau semidiesel) cu capacitate cilindrică peste 1 500 cmc dar de maximum 2 500 cmc, uzate.

Documentele depuse la autoritatea vamală au fost:

- contract de vânzare – cumpărare FN din2006 (plus traducere leg.);
- notă Registru AutoRomânTM/...../.....2006;
- carte de identitate nr. (plus traducere leg.);
- certificat de origine EUR1 nr.;
- declarația de tranzit

Din verificarea documentelor depuse la autoritatea vamală cu declarația vamală/.....2006, s-a constatat că baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculată în baza O.M.F. nr. 687/2001 deși valoarea facturată conform facturii externe a autovehiculului în cauză era superioară valorii prevăzute de O.M.F. nr. 687/2001.

Astfel, în rubrica 22 - "MONEDA ȘI VALOAREA TOTAL FACTURATĂ" a fost înscrisă valoarea din contractul de vânzare cumpărare, respectiv euro, această valoare transformată în lei se regăsește la rubrica 46 "VALOARE STATISTICĂ" respectiv lei, iar în rubrica 47 "CALCULUL IMPOZITĂRILOR" a fost înscrisă valoarea de catalog conform O.M.F. nr. 687/2001 (mai mică decât valoarea facturată), respectiv euro transformată în lei

Având în vedere prevederile art. 76, 77, 141 și 148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României, coroborate cu Articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) s-a procedat la calcularea drepturilor vamale suplimentare convenite bugetului de stat consolidat, prin rectificarea bazei de impozitare ca fiind valoarea de tranzacție, pentru diferența netaxată de euro, respectiv lei.

Conform art.148, alin.(1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cuantumul drepturilor vamale s-a stabilit pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale, respectiv data înregistrării declarației vamale de import.

Transformarea în lei a valorii în vamă a bunurilor importate s-a efectuat la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României valabil la data întocmirii declarației vamale de import, respectiv 3, 5255 lei/euro.

La valoarea în vamă recalculată după valoarea de tranzacție, s-au stabilit diferențe suplimentare de plată către bugetul de stat consolidat reprezentând obligații fiscale principale și accesorii (majorări, dobânzi și penalități de întârziere) :

- accize (5,5%) – lei
 - T.V.A. (19%) – lei
 - majorări, dobânzi și penalități de întârziere accize – lei
 - majorări, dobânzi și penalități de întârziere T.V.A – lei
- TOTAL DE PLATĂ = LEI

Temeiul de drept avut în vedere:

- art. 76 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României (în vigoare la data efectuării operațiunilor vamale de import în cauză): "*Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României*",

- art. 77, alin. (1) din același act normativ: "*Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.*"

- partea 1 – Reguli de evaluare în vamă, articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) ratificat prin Legea nr. 133/1994, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994, cu modificările ulterioare:

"1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import (...)"

- art. 77, alin. (2) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României:

"(2) La valoarea în vamă, în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, se include:

a) cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română;

b) cheltuielile de încărcare, descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale mărfurilor din import aferente parcursului extern;

c) costul asigurării pe parcursul extern."

- art. 139, pct. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"Baza de impozitare pentru un import de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri."

Față de prevederile legale citate mai sus se concluzionează următoarele:

Principiile determinării valorii în vamă au fost enunțate de art. 77, alin. (1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, coroborat cu art. 109, alin. (1) din H.G. nr. 1.114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României.

Se susține că în cazul de față nu pot fi incidente prevederile art. 109, alin. (6) din H.G. 1.114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României și implicit ale O.M.F. nr. 687/2001, valorile în vamă prevăzute de ordin fiind stabilite doar în cazul în care:

- nu existau facturi de vânzare, contracte de vânzare – cumpărare sau orice alte documente din care să reiasă valoarea de tranzacție;

- valorile cuprinse în facturile de vânzare, contractele de vânzare – cumpărare sau alte documente comerciale erau vădit subevaluate fiind sub limitele impuse de O.M.F. nr. 687/2001.

Prevederile menționate mai sus au fost aplicate pentru determinarea valorii în vamă în cazul autovehiculor second-hand, ca bunuri introduse în țară de călători sau alte persoane fizice necomercianți ce nu erau obligați să evidențieze contabil valoarea de tranzacție, precum și în cazul persoanelor juridice comercianți care importau autovehicule uzate, obligați să țină evidențe financiar – contabile privind valoarea de tranzacție pe bază de documente justificative, dar care se încadrau sub limitele valorice prevăzute de O.M.F. nr. 687/2001.

Se afirmă că autoritatea vamală realizează procedura de vămuire concomitent cu încasarea drepturilor de import, atribuție componentă a colectării veniturilor pentru constituirea bugetului general consolidat, nu poate fi acceptată interpretarea conform căreia prevederile art. 109, alin. (6) constituie o derogare de la principiile determinării valorii în vamă ținându-se cont de vechimea și de caracteristicile tehnice ale autovehiculelor cu atât mai mult cu cât, potrivit principiului de interpretare a legii "legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei, nu în cel al neaplicării ei", este evident că rațiunea O.M.F. nr. 687/2001 a fost colectarea cât mai eficientă a resurselor bugetului general consolidat prin limitarea subevaluării în vamă a mărfurilor în cauză (interzicerea vămuirii sub valorile minime stabilite în funcție de vechimea, tipul de combustibil și cilindrul autovehiculelor uzate) și nicidecum de a acorda facilitatea de vămuire la o valoare inferioară valorii de tranzacție pe criteriul naturii bunurilor importate (vehicule și autovehicule uzate).

Se susține că interpretarea oficială a normelor legale supuse interpretării, în cazul de față O.M.F. nr. 687/2001, se regăsește în Adresele nr. 445731/15.06.2010 și nr. 446288/PG/20.12.2010 emise de Ministerul Finanțelor Publice – Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal, conform cărora, se citează:

- *"Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 183 din 11 iunie 1980 au fost acceptate unele rezultate ale negocierilor multilaterale din cadrul acordului general pentru tarife și comerț – G.A.T.T. – Runda Tokio, printre care și Acordul privind articolul VII al Acordului general pentru tarife și comerț încheiat la Geneva la 12 aprilie 1979 și protocolul la acest acord, încheiat Geneva la 1 noiembrie 1979 potrivit cărora se reglementează determinarea valorii în vamă pentru mărfurile care fac obiectul importurilor, respectiv valoarea de tranzacție adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import cu ajustările permise prin acord.*

Menționăm că aceste prevederi privind determinarea valorii în vamă au fost reconfirmate prin Acordul de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat de România prin Legea nr. 133/1994. Principii le acestui acord au fost aplicate de România, până la data aderării la UE în special operațiilor efectuate de persoane juridice."

În ceea ce privește prevederile Legii nr. 141/1997, referitoare la stabilirea valorii în vamă pentru importurile de autovehicule second – hand, efectuate de societăți comerciale, se precizează că în acest caz valoarea în vamă se determină în conformitate cu prevederile art. 77 – 79 din privind Codul vamal al României, fără a fi aplicabile prevederile art. 109, alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de Vamal al României. Aceste din urmă prevederi se referă, ..., la valoarea în vamă a vehiculelor folosite, introduse în țară de călători și alte persoane fizice, după cum rezultă și din pct. 12 al anexeii nr. 1 la regulamentul, conform căruia: *"Pentru autovehiculele și vehiculele introduse sau scoase din țară de călători și de alte persoane fizice stabilite în România sau domiciliat în străinătate valoarea în vamă se stabilește potrivit art. 109, alin. (5) și (6) din prezentul regulament."* ; iar în conformitate cu prevederile art. 100, alin. (6) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, diferențele în plus sau în minus

privind alte taxe și impozite care sunt (operațiunilor vamale, se soluționează potrivit normelor care reglementează aceste drepturi.

Majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere, individualizate în prezentul control, se susține au fost calculate prin aplicarea prevederilor legale cuprinse în actele normative în vigoare, după cum urmează:

- art. 120, alin. (1) și alin. (7) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare: *"majorările se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv"* în cuantum de 0,1% pe fiecare zi de întârziere.

- modificările aduse de O.U.G. nr. 39/2010 de modificare a O.G nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu aplicabilitate din data de 01.07.2010 prevederilor art. 120, alin. (1) și alin.(7): *"dobânzile pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv"* și *"nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pe fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legi bugetare anuale"*.

- începând cu 01.10.2010 nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere, conform modificărilor aduse de O.U.G. nr. 88/2010, Ordonantei nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

- art. 120¹ (introdus prin O.U.G. nr. 39/2010 de modificare nr. 92/2003, cu aplicabilitate din data de 01.07.2010) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se datorează penalități de întârziere, astfel:

"(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

e) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Se menționează faptul că dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate până la2011 (data procesului verbal de control) și vor fi recalculat până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

S-a consemnat faptul că în conformitate cu prevederile art. 100, alin. (4) și (8) din Codul vamal al României, aprobat prin Legea nr. 86/2006 coroborate cu prevederile art. 78 din Normele metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior aprobate prin O.M.F.P. nr. 7.521/2006, în baza prezentului proces verbal de control se va emite "Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal", act ce constituie titlul de creanță.

III. Organele de revizuire având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă în susținerea contestației, susținerile organelor vamale, actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, rețin:

S.C. S.R.L. are sediul social în str., nr., bl., sc., et., ap., mun., jud. Teleorman, este înregistrată la O.R.C. Teleorman sub nr./...../1994, C.U.I.

În fapt, la data de2006 contestatoarea în calitate de titular, a depus la Biroul Vamal, prin comisionarul vamal S.C. S.A., Declarația vamală EU 4 nr./.....2006 de import definitiv pentru 1 buc. autoturism (folosit) serie șasiu nr., serie motor, capacitate cilindrică 1896 cmc, an de fabricație 2002, motorină, culoare albastru, în valoare totală de Euro, conform contract de vânzare – cumpărare FN din2006, având ca exportator, Austria 1230 Viena, condiția de livrare EXW Viena .

Mijlocul de transport a fost încadrat la poziția tarifară 87.03.32.90.002 – autoturisme și alte autovehicule, în principal concepute pentru transportul persoanelor (altele decât cele de la poziția 87.02) inclusiv mașinile de tipul "break" și mașinile de curse, cu motor cu piston cu aprindere prin compresie (diesel sau semidiesel) cu capacitate cilindrică peste 1 500 cmc dar de maximum 2 500 cmc, uzate; pe baza documentelor depuse la autoritatea vamală [contract de vânzare – cumpărare FN din2006 (plus traducere leg.); notă Registru AutoRomânTM/...../.....2006; carte de identitate nr. (plus traducere leg.); certificat de origine EUR1 nr.; declarația de tranzit].

Din verificarea documentelor depuse la autoritatea vamală cu declarația vamală/.....2006, s-a constatat că baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculată în baza O.M.F. nr. 687/2001 deși valoarea facturată conform facturii externe a autovehiculului în cauză era superioară valorii prevăzute de O.M.F. nr. 687/2001.

Astfel, în rubrica 22 - "MONEDA ȘI VALOAREA TOTAL FACTURATĂ" a fost înscrisă valoarea din contractul de vânzare cumpărare, respectiv 8.280 euro, această valoare transformată în lei se regăsește la rubrica 46 "VALOARE STATISTICĂ" respectiv lei, iar în rubrica 47 "CALCULUL IMPOZITĂRILOR" a fost înscrisă valoarea de catalog conform O.M.F. nr. 687/2001 (mai mică decât valoarea facturată), respectiv euro transformată în lei

Autoritatea vamală având în vedere prevederile art. 76, 77, 141 și 148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României, coroborate cu Articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) a procedat la calcularea drepturilor vamale suplimentare convenite bugetului de stat consolidat, prin rectificarea bazei de impozitare ca fiind valoarea de tranzacție, pentru diferența netaxată de euro, respectiv lei (la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României valabil la data întocmirii declarației vamale de import, respectiv 3, 5255 lei/euro).

Conform art.148, alin.(1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cuantumul drepturilor vamale s-a stabilit pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale, respectiv data înregistrării declarației vamale de import.

La valoarea în vamă recalculată după valoarea de tranzacție, s-au stabilit diferențe suplimentare de plată către bugetul de stat consolidat reprezentând obligații fiscale principale și accesorii (majorări, dobânzi și penalități de întârziere) :

- accize (5,5%) – lei
 - T.V.A. (19%) – lei
 - majorări, dobânzi și penalități de întârziere accize – lei
 - majorări, dobânzi și penalități de întârziere T.V.A – lei
- TOTAL DE PLATĂ = LEI

Temeiul de drept avut în vedere:

- art. 76 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României (în vigoare la data efectuării operațiunilor vamale de import în cauză);

- art. 77, alin. (1) din același act normativ;

- partea 1 – Reguli de evaluare în vamă, articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) ratificat prin Legea nr. 133/1994, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994, cu modificările ulterioare;

- art. 77, alin. (2) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României;

- art. 139, pct. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

Față de prevederile legale citate mai sus se concluzionează următoarele:

Principiile determinării valorii în vamă au fost enunțate de art. 77, alin. (1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, coroborat cu art. 109, alin. (1) din H.G. nr. 1.114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României.

Se susține că în cazul de față nu pot fi incidente prevederile art. 109, alin. (6) din H.G. 1.114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României și implicit ale O.M.F. nr. 687/2001, valorile în vamă prevăzute de ordin fiind stabilite doar în cazul în care:

- nu existau facturi de vânzare, contracte de vânzare – cumpărare sau orice alte documente din care să reiasă valoarea de tranzacție;

- valorile cuprinse în facturile de vânzare, contractele de vânzare – cumpărare sau alte documente comerciale erau vădit subevaluate fiind sub limitele impuse de O.M.F. nr. 687/2001.

Prevederile menționate mai sus au fost aplicate pentru determinarea valorii în vamă în cazul autovehiculelor second-hand, ca bunuri introduse în țară de călători sau alte persoane fizice necomercianți ce nu erau obligați să evidențieze contabil valoarea de tranzacție, precum și în cazul persoanelor juridice comercianți care importau autovehicule uzate, obligați să țină evidențe financiar – contabile privind valoarea de tranzacție pe bază de documente justificative, dar care se încadrau sub limitele valorice prevăzute de O.M.F. nr. 687/2001.

Se afirmă că autoritatea vamală realizează procedura de vămuire concomitent cu încasarea drepturilor de import, atribuție componentă a colectării veniturilor pentru constituirea bugetului general consolidat, nu poate fi acceptată interpretarea conform căreia prevederile art. 109, alin. (6) constituie o derogare de la principiile determinării valorii în vamă ținându-se cont de vechimea și de caracteristicile tehnice ale autovehiculelor cu atât mai mult cu cât, potrivit principiului de interpretare a legii "legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei, nu în cel al neaplicării ei", este evident că rațiunea O.M.F. nr. 687/2001 a fost colectarea cât mai eficientă a resurselor bugetului general consolidat prin limitarea subevaluării în vamă a mărfurilor în cauză (interzicerea vămuirii sub valorile minime stabilite în funcție de vechimea, tipul de combustibil și cilindrul autovehiculelor uzate) și nicidecum de a acorda facilitatea de vămuire la o valoare inferioară valorii de tranzacție pe criteriul naturii bunurilor importate (vehicule și autovehicule uzate).

Se susține că interpretarea oficială a normelor legale supuse interpretării, în cazul de față O.M.F. nr. 687/2001, se regăsește în Adresele nr. 445731/15.06.2010 și nr. 446288/PG/20.12.2010 emise de Ministerul Finanțelor Publice – Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal, așa cum au fost citate la Cap.II al prezentei *decizii*.

În ceea ce privește prevederile Legii nr. 141/1997, referitoare la stabilirea valorii în vamă pentru importurile de autovehicule second – hand, efectuate de societăți

comerciale, se precizează că în acest caz valoarea în vamă se determină în conformitate cu prevederile art. 77 – 79 din privind Codul vamal al României, fără a fi aplicabile prevederile art. 109, alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de Vamal al României. Aceste din urmă prevederi se referă, ..., la valoarea în vamă a vehiculelor folosite, introduse în țară de călători și alte persoane fizice, după cum rezultă și din pct. 12 al anexeii nr. 1 la regulament, conform căruia: *"Pentru autovehiculele și vehiculele introduse sau scoase din țară de călători și de alte persoane fizice stabilite în România sau domiciliile în străinătate valoarea în vamă se stabilește potrivit art. 109, alin. (5) și (6) din prezentul regulament."* ; iar în conformitate cu prevederile art. 100, alin. (6) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite care sunt (operațiunilor vamale, se soluționează potrivit normelor care reglementează aceste drepturi.

Majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere, individualizate la prezentul control, se susține au fost calculate prin aplicarea prevederilor legale cuprinse în actele normative în vigoare, după cum urmează:

- art. 120, alin. (1) și alin. (7) din O.G. nr. 92/200 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

- modificările aduse de O.U.G. nr. 39/2010 de modificare a O.G nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu aplicabilitate din data de 01.07.2010 prevederilor art. 120, alin. (1) și alin.(7),

- începând cu 01.10.2010 nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere, conform modificărilor aduse de O.U.G. nr. 88/2010, Ordonanței nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

- art. 120¹ (introdus prin O.U.G. nr. 39/2010 de modificare nr. 92/2003, cu aplicabilitate din data de 01.07.2010) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la penalitățile de întârziere.

S-a consemnat faptul că în conformitate cu prevederile art. 100, alin. (4) și (8) din Codul vamal al României, aprobat prin Legea nr. 86/2006 coroborate cu prevederile art. 78 din Normele metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior aprobate prin O.M.F.P. nr. 7.521/2006, în baza prezentului proces verbal de control se va emite "Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal", act ce constituie titlul de creanță.

În contradictoriu cu punctul de vedere al autorității vamale, de obligare la plată a datoriei vamale în cuantumul contestat, autoarea cererii emite o serie de obiecții care conduc la solicitarea anulării - ca netemeinică și nelegală - a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr./.....2011, pentru suma totală de lei [accize (5,5%) – lei; T.V.A. (19%) – lei ; majorări, dobânzi și penalități de întârziere accize – lei ; majorări, dobânzi și penalități de întârziere T.V.A – lei], pe următoarele considerente:

Documentele care au fost depuse la autoritatea vamală au fost factura externă – contract de vânzare nr. din2006, declarația vamală EU 4 nr. din2006, declarație sumară/Document precedent TIRO...../06.

În baza acestor documente, organul vamal a calculat ca datorie vamală suma de lei, din care accize lei și T.V.A. lei, achitate de petentă cu OP referința/.....2006 și OP referința/.....2006.

În urma controlului ulterior efectuat de către autoritatea vamală la data de

.....2011, s-a constatat că la data de2006 baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculată în baza O.M.F. nr. 687/2001, deși valoarea facturată era superioară valorii prevăzute de O.M.F. nr. 687/2001, motiv pentru care, potrivit art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, art. 76, 77, 141 și 148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României, (în vigoare la data înregistrării obligației vamale), au fost calculate obligații suplimentare reprezentând accize, T.V.A., și accesorii aferente.

Consideră că în mod greșit și cu aplicarea eronată a prevederilor art. 64, art. 65, art. 76 și art. 77 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, precum și a art. 109 din Regulamentul vamal al României aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001 (în vigoare la data înregistrării obligației vamale) au fost stabilite în sarcina sa aceste obligații suplimentare aferente Declarației vamale de import EU4 nr./.....2006, pe următoarele considerente:

Așa cum rezultă din Procesul verbal de control nr./.....2011 întocmit de inspectorii din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, motivul avut în vedere de autoritatea vamală a fost faptul că valoarea facturată conform facturii externe a autovehiculului era superioară valorii prevăzute de O.M.F. nr. 687/2001, motiv pentru care acest ordin nu ar fi fost aplicabil la data operațiunii vamale, interpretare ce rezultă din Adresa nr./.....2011 emisă de Ministerul Finanțelor Publice – Autoritatea Națională a Vămilelor – Direcția pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman.

Se menționează faptul că autoturismul în cauză este un autoturism folosit.

Potrivit art. 109, alin. (6) din Regulamentul vamal al României aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001, *"Valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite se stabilește pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului finanțelor publice, ținându-se seama de vechimea și de caracteristicile tehnice ale acestora"*.

În baza acestor prevederi, a fost emis O.M.F. nr. 687/2001, în conformitate cu care a fost calculată la data înregistrării obligației vamale, respectiv2006, datoria vamală care a fost achitată.

Reține faptul că O.M.F. nr. 687/2001 nu distinge între cazurile în care nu există facturi de vânzare – cumpărare, contracte de vânzare – cumpărare sau orice alte documente din care să reiasă valoarea de tranzacție, sau valorile cuprinse în aceste documente să fie vădit subevaluate, caz în care este aplicabil principiul de drept *Ubi lex non distinguit, nee nos distinguere debemus* (Unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie să distingem).

Astfel, potrivit art. 2 din O.M.F. nr. 687/2001, *"Valoarea în vamă pentru autovehicule și vehicule folosite, prevăzute la pozițiile tarifare 87.02, 87. 03, 87. 04, 87.11 și 87.16 din Tariful vamal de import al României, este cea prevăzută în anexele nr. 2 – 6 la prezentul ordin. "*

Apreciază că interpretarea dată acestui ordin prin Adresa nr./.....2011 însoțită de Procesul Verbal nr./.....2011 privind Decizia pentru regularizare nr./.....2011 de către Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, invocată de către autoritatea vamală nu are nicio relevanță, având în vedere faptul că această adresă este un act administrativ care nu poate produce efecte retroactiv și, mai mult, lipsește de efecte juridice art. 109, alin. (6) din Regulamentul vamal al României aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001 și O.M.F. nr. 687/2001.

Procedând în acest mod, se apreciază că organul vamal a încălcat unul dintre principiile fiscalității, așa cum sunt reglementate de art. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, respectiv certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele

de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale.

Se susține că numai în cazul în care autoturismul în cauză ar fi fost nou, erau incidente prevederile art. 109, alin. (5) din Regulamentul vamal al României aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001.

Având în vedere cele expuse, se apreciază că la momentul înregistrării obligației vamale,2006, datoria vamală a fost corect stabilită, neexistând motive pentru care în sarcina noastră să fie stabilite obligații de plată suplimentare.

Se mai arată că în mod eronat au fost stabilite în sarcina petentei obligații de plată suplimentare reprezentând accize și taxă pe valoarea adăugată, în mod greșit au fost calculate majorări, dobanzi și penalități de întârziere, nefiind incidente prevederile art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, (r 3) cu modificările și completările ulterioare.

Pentru aceste motive, solicită admiterea contestației, anularea deciziei contestate și exonerarea de la plata obligațiilor suplimentare stabilite de controlul vamal.

În raport cu aceste constatări, organul de revizuire urmează să se pronunțe:

A. Cu privire la obligarea suplimentară la plată a drepturilor vamale de import de natura accizelor, în cuantum de lei, și a taxei pe valoarea adăugată de lei

Cauza supusă soluționării este aceea dacă măsura luată de autoritatea vamală competentă – de stabilire în sarcina firmei petiționare a sumei de 490 lei reprezentând accize și a sumei de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată -, are temei legal, și se bazează de probe recunoscute de lege, în condițiile în care autoarea cererii susține că actul administrativ fiscal este nelegal și netemeinic cu privire la modul de stabilire a valorii în vamă, întrucât au fost depuse documentele necesare iar dispozițiile Ordinului Ministerului Finanțelor Publice nr.687/2001 era de drept aplicabil speței deduse judecătii.

În vederea pronunțării unei soluții în cauza supusă revizuirii, organul de soluționare reține că **în drept** sunt aplicabile reglementările vamale ce urmează a fi citate, în vigoare la data efectuării importului și acordării liberului de vamă, pe baza decarației vamale, ca act unilateral cu caracter public, prin care autoarea cererii – în calitate de debitor vamal, ca titulară al unei operațiuni comerciale -, și-a manifestat voința de a plasa un autoturism (folosit), având statutul vamal de marfă străină, sub un regim vamal definitiv:

LEGE nr. 141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, în vigoare din data de 30 septembrie 1997, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 180 din 1 august 1997, cu modificările și completările ulterioare:

Secțiunea a II-a

Definiții de bază

ART. 3

În aplicarea prevederilor prezentului cod, prin termenii de mai jos se înțelege:

*s) declarație vamală - actul **unilateral** cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat;*

Secțiunea a III-a

Dispoziții comune privind regimurile vamale

ART. 50

(1) Mărfurile destinate a fi plasate sub un regim vamal fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare aceluși regim.

(2) **Declarația vamală se completează și se semnează, pe formulare tipizate, de către titularul operațiunii sau de către reprezentantul său, în formă scrisă** sau utilizând un procedeu informatic agreat de autoritatea vamală.

ART. 51

(1) Declarația vamală este acceptată de autoritatea vamală **numai** dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 50 și se înregistrează în registrul de evidență.

(2) Data declarației vamale acceptate este data înregistrării ei și determină stabilirea și aplicarea regimului vamal.

ART. 53

Declarantul are dreptul să rectifice sau să retragă declarația vamală depusă și acceptată de autoritatea vamală numai până în momentul începerii controlului fizic al mărfurilor.

ART. 55

(1) După acceptarea declarației vamale, autoritatea vamală procedează la controlul documentar al acesteia și al documentelor însoțitoare **și poate cere** declarantului să prezinte și alte documente necesare verificării exactității elementelor înscrise în declarație.

ART. 61

(1) **Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.**

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală **verifică orice documente**, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(7) **Declarația vamală în detaliu și actele constatatoare încheiate de autoritatea vamală constituie titlu executoriu pentru urmărirea și încasarea drepturilor de import și export.**

ART. 76

Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul al taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României.

ART. 77

(1) **Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.**

ART. 78

(1) **Valoarea în vamă se determină și se declară de către importator**, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia.

(2) Declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.

CAP. 9

Datoria vamală

Secțiunea I

Formarea datoriei vamale

ART. 141

(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.

ART. 148

(1) Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

ART. 187

(1) Termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import.

(2) Termenele prevăzute în prezentul cod și în alte reglementări vamale se calculează potrivit normelor prevăzute în Codul de procedură civilă.

HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 735 din 19 noiembrie 2001 – cu modificările și completările ulterioare, aplicabilă speței în cauză:

ART. 40

Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.

ART. 109

(1) **Determinarea valorii în vamă a mărfurilor care fac obiectul unor tranzacții comerciale se efectuează potrivit regulilor cuprinse în Codul vamal al României și în alte reglementări vamale. Pentru valoarea astfel stabilită se depune o declarație pentru valoarea în vamă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.**

(6) Valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite se stabilește pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului finanțelor publice, ținându-se seama de vechimea și de caracteristicile tehnice ale acestora.

ORDINUL nr. 687 din 17 aprilie 2001 pentru aprobarea valorilor în vamă – emis de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE și publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 207 din 24 aprilie 2001

(...)

în baza prevederilor art. 109 alin. 4 și 6, precum și ale pct. 12 din anexa nr. 6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 bis din 9 octombrie 1997

DECIZIA nr. 175 din 3 februarie 2003 pentru aprobarea Normelor tehnice privind imprimarea, utilizarea și completarea declarației vamale în detaliu – emisă de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE - DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR și publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 111 din 21 februarie 2003:

RUBRICA 47 - CALCULUL IMPOZITARILOR

Se completează atunci când sunt de plătit sau de garantat drepturi vamale, chiar dacă există o prevedere legală privitoare la amânarea plății sau la scutirea de garantare.

(...)

În a doua coloană

se înscrie baza de impozitare determinată potrivit prevederilor legale, corespunzătoare fiecărui tip de taxă.

(...)

În a patra coloană - se indică cuantumul drepturilor vamale.

**RUBRICA 54 - LOCUL ȘI DATA/SEMNĂTURA ȘI NUMELE
DECLARANTULUI/REPREZENTANTULUI**

Se înscrie locul și data depunerii declarației vamale, denumirea persoanei juridice care **declară** mărfurile, aplicându-se totodată ștampila acesteia. Se semnează de persoana fizică imputernicită să o reprezinte.

În cazul în care declararea se face pe baza de împuternicire de vămuire, se înscrie și numărul acesteia.

LEGEA Nr. 133 din 22 decembrie 1994 pentru ratificarea Acordului de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, a Acordului internațional privind carnea de bovină și a Acordului internațional privind produsele lactate, încheiate la Marrakech la 15 aprilie 1994 – publicat în MONITORUL OFICIAL NR. 360 din 27 decembrie 1994, în vigoare începând cu data de 27 decembrie 1994, aplicabil speței deduse judecătii:

4. Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului General pentru Tarife Vamale și Comerț 1994, parte integrantă a Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat prin Legea nr. 133 din 22 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994.

II. Acordul privind evaluarea mărfurilor în vamă

(Acordul privind aplicarea articolului VII al GATT 1994)

PARTEA I

REGULI DE EVALUARE ÎN VAMĂ

Articolul 1

1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import, (...)

ORDIN nr. 7.521 din 10 iulie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior emis de AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - Autoritatea Națională a Vămile – publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 638 din 25 iulie 2006 -:

ART. 77

(1) În situațiile în care după verificarea declarațiilor vamale sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte ori incomplete, iar autoritatea vamală trebuie să ia măsuri pentru regularizarea situației, organul de control dispune sau propune măsuri ținând seama de noile elemente consemnate în procesul-verbal de control.

(2) În aceste cazuri se vor avea în vedere prevederile art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, prin care se stipulează că organele de control vamal sunt îndrituite să constate diferențe de datorie vamală sau alte taxe și impozite datorate în cadrul operațiunilor vamale și să ia măsuri pentru încasarea

diferențelor în minus ori să propună restituirea celor care au fost încasate în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

ANEXA 8

la normele metodologice

5.

(...)

"Decizia pentru regularizarea situației" se va întocmi în 3 exemplare, toate cu titlu original, de către echipa de control, avizată de șeful organului de control și aprobată de conducătorul activității de supraveghere și control vamal.

ORDONANȚA GUVERNULUI nr. 92 din 24 decembrie 2003 (**republicată**) privind Codul de procedură fiscală – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007- cu modificările și completările ulterioare:

ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(2) Organul de soluționare competent pentru lămurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din minister sau al altor instituții și autorități.

LEGEA nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 350 din 19 aprilie 2006:

CAP. VI

Controlul ulterior al declarațiilor

ART. 100

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

Din analiza documentelor ce constituie dosarul cauzei, determinarea valorii în vamă pentru stabilirea drepturilor vamale de import constând în accize și taxa pe valoarea adăugată, era necesar a se efectua potrivit dispozițiilor art.109, alin.1) din HG nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, cu aplicarea regulilor cuprinse în Codul vamal (art.77 și art.78), care fac trimitere la procedura de determinare a valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție, adică a prețului efectiv plătit, nefiind incidente speței prevederile art.109,

alin 6) a Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României cu privire la stabilirea valorii în vamă a autovehiculelor folosite în funcție de valorile aprobate prin ordin al ministrului Finanțelor Publice, de vechimea și caracteristicile tehnice, întrucât valoarea de catalog aprobată prin Ordinul M.F.P. nr.687/2001 au fost elaborate în aplicarea dispozițiilor art.109, alin.4) și alin.6), precum și ale pct.12 din Anexa 6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, care se referă la stabilirea valorii în vamă a bunurilor, autovehiculelor și vehiculelor folosite introduse în țară de persoane fizice necomercianți, care nu au obligația legală de a evidenția în acte contabile valoarea unei tranzacții.

În consecință, era necesar a se avea în vedere regula stipulată la art.77 din Codul vamal al României, așa cum a fost aprobat prin Legea nr.141/1997, cu privire la determinarea valorii în vamă pe baza metodei valorii de tranzacție, adică a prețului plătit sau de plătit pentru mărfuri, neputând fi acceptată interpretarea potrivit căreia alin.6) al art.109 din HG nr.1114/2001 ar reprezenta o derogare de la principiile determinării valorii în vamă pe baza Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

În aceste condiții, se reține că petiționara, având calitatea de *persoană juridică* nu a avut în vedere dispozițiile legale în materie aplicabile speței deduse judecării, la data producerii fenomenului economic, respectiv la data întocmirii declarației vamale, având drept consecință *declararea unei valori în vamă subevaluate*, situație față de care este responsabilă, având în vedere consecința rezultată, de diminuare nelegală a bazei de determinare a datoriei vamale de natura accizelor și a taxei pe valoare adăugată contestate.

Este de reținut și modul de interpretare identic este dat și de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE prin Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal, care – prin Adresa nr.435.104/PG/16.02.2011 – referitor la modalitatea de stabilire a valorii în vamă *în cazul importului definitiv al autoturismelor second hand, efectuat de persoane juridice*, prin care se subliniază necesitatea aplicării Decretului de Stat nr.183 din 11 iunie 1980 prin care au fost acceptate unele rezultate ale negocierilor multilaterale din cadrul Acordului general pentru tarife și comerț – GATT – runda Tokyo, printre care și Acordul privind articolul VII al Acordului general pentru tarife și comerț încheiat la Geneva la 12 aprilie 1979 și protocolul la acest acord, încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, prevederi reconfirmate prin Acordul de la Marrakech privin constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat de România prin Legea nr.133/1994, potrivit cărora se reglementează determinarea valorii în vamă pentru mărfurile care fac obiectul importurilor, respectiv valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit, pentru mărfurile când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import cu ajustările permise prin acord, fără a fi aplicabile prevederile art.109, alin.6) din HG nr.1114 /2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, *care se referă la valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite, introduse în țară de călători și alte persoane fizice*, cum rezultă și din pct.12 al Anexei nr.6 la regulamentul; precizând totodată că Ordinul ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001 a fost aplicabil până la data abrogării sale prin Ordinul ministrului Finanțelor Publice nr. 1.076/26.06.2006, mai puțin Anexa 6 care își încetează aplicabilitatea începând cu data de 01.01.2006.

Nu pot fi reținute argumentele societății contestatoare, în soluționarea favorabilă a cauzei, cu privire la susținerea faptului că informațiile date cu ocazia controlului vamal au fost complete. Este necesar a reține ca fiind în culpă pentru stabilirea eronată a valorii în vamă, întrucât contravine în mod flagrant prevederilor art.3, lit.s) și art.50, alin.2) ale LEGII nr. 141 din 24 iulie 1997 precum și ale art. 40 din

HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, așa cum sunt citate în drept, potrivit cu care declarația vamală reprezintă actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat, și se completează și se semnează, de către titularul operațiunii sau de către reprezentantul său, în formă scrisă, având valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește exactitatea datelor înscrise în declarația vamală.

În susținere vin și dispozițiile art.77, alin.(1) și art.78, alin. (1) Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, potrivit cu care *procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte, iar valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia în condițiile în care declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.*

În condițiile date, este de reținut că Declarația vamală de import constituie actul juridic **întocmit de operatorul economic contestator** prin care acesta își asumă **toată responsabilitatea** privind corecta declarare a valorii în vamă a mărfurilor prezentate la vămuire, care prin înregistrare la autoritatea vamală este acceptat de aceasta și declanșează operațiunea de vămuire.

Așa fiind, referitor la exactitatea datelor consemnate în declarația vamală, aceasta nu se suține cu privire la valoarea în vamă declarată, procedura urmată de autoritatea vamală privind acțiunea de reverificare având în vedere prevederile art. 61, alin. (1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României precum și ale art.100 alin.(1)-(3) din Legea nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la dreptul autorității vamale ca, *într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor prin verificarea oricăror documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite.*

Este necesar a se mai reține și faptul că în sensul aplicării dispozițiilor art.61, al. (1) precum și ale art.187, al.(1) ale Legii nr. 141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, pe baza principiului că legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei, acordarea regimului vamal solicitat de operatorul economic, precum și vămuirea mărfurilor realizându-se în condițiile în care timpul afectat acestei activități, cât și posibilitățile concrete de acțiune ale autorității vamale, sunt limitate. Astfel că autoritatea nu are posibilitatea să execute decât un *control formal* asupra documentelor prezentate, un control vamal fizic prin sondaj, orientat în special asupra determinării felului mărfurilor și un control cantitativ bazat pe mențiunile existente în documentele de transport sau în facturi (ca principiu).

Autoritatea vamală este însă investită cu răspundere, deloc lipsită de importanță, a respectării tuturor condițiilor stabilite de lege pentru acordarea regimului vamal solicitat de persoana juridică solicitantă.

În această situație apare absolut necesar ca autoritatea vamală să poată efectua, ulterior acordării liberului de vamă, un *control aprofundat*, executat în această situație în special asupra documentelor depuse împreună cu declarația vamală, precum și a documentelor comerciale și evidențelor materiale și contabile.

În concluzie, liberul de vamă se acordă sub prezumția exactității datelor consemnate în declarația vamală, ulterior, în interiorul termenului de prescriere.

autoritatea vamală competentă, având posibilitatea de a verifica bunacredința a titularului operațiunii, la furnizarea informațiilor.

Ca urmare, depunerea și acceptarea declarației vamale nu este echivalentă cu o verificare pe fond a operațiunii, acordarea liberului de vamă fiind efectuată sub rezerva unei reverificări ulterioare cu privire la exactitatea informațiilor furnizate prin declarația vamală.

Dacă în urma acestui control ulterior aprofundat rezultă diferențe de taxe vamale, acestea se datorează statului de operatorul economic sau, după caz, autoritatea vamală le restituie acestuia.

Așa fiind, este necesar a se mai reține că în conformitate cu prevederile legale citate anterior, autoritatea vamală competentă are dreptul de a reconsidera cuantumul drepturilor vamale de import, în condițiile în care solicitantul știa sau ar fi trebuit să știe că informațiile erau inexacte sau incomplete, în speță, aceste informații fiind consemnate în declarația vamală. Contestatoarea, în calitate de titular al operațiunii, ca persoană juridică, trebuia să cunoască reglementările legale în materie - la care nu a înțeles să se raporteze prin cererea depusă -.

Este de avut în vedere și faptul că declarația vamală este actul de bază pentru efectuarea operațiunilor de vămuire a mărfurilor, întocmită de titularul operațiunii sau de reprezentantul acesteia (cazul de față). În situația nedepunerii acesteia vămuirea nu poate fi inițiată, declarația vamală fiind actul prin care operatorul economic, ca titular al operațiunii, solicită plasarea mărfurilor sub un regim vamal care să fie în concordanță cu scopul operațiunii comerciale.

În aceste condiții, este evident că autoarea cererii, în calitatea ce o deține, de titular al operațiunii, prin reprezentantul său, declară pe proprie răspundere, elementele care stau la baza deciziei pe care autoritatea vamală urmează să o stabilească atât în privința acordării regimului vamal, cât și în ceea ce privește cuantumul drepturilor datorate statului.

Mai mult, la dosarul contestației se găsește anexat Procesul verbal nr./.....2011 emis de o echipă de control a Biroului de Inspecție Fiscală și Control Ulterior din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, urmare a cercetării la fața locului întreprinsă, cu privire la Declarația vamală de import definitiv în litigiu, urmare a reverificării constatându-se înregistrarea corectă a mijlocului fix în cauză la valoarea de achiziție, respectiv **..... lei**. Fapt certificat sub semnătură și de administratorul operatorului economic, care semnează procesul verbal fără obiecțiuni.

Față de aceste considerente, și având în vedere dispozițiile art.213, alin.(1) din OG nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007 -, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la soluționarea contestației în limita sesizării, urmează ca, pe cale de consecință, contestația să fie **respinsă ca neîntemeiată**, pentru acest capăt de cerere.

Cât privește susținerea potrivit cu care interpretarea speței dată de Ministerul Finanțelor Publice și invocată de autoritatea vamală, nu are nici o relevanță, și nici nu poate produce efecte retroactiv, este necesar a se reține că, adresa la care se face trimitere nu este un act normativ și de aceea nici nu este consemnată în actul administrativ fiscal atacat. Pe de altă parte, pentru lămurirea cauzelor pot fi solicitate puncte de vedere direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau altor instituții competente, în baza prevederilor pct.9.1. al Ordinului nr.2.137 din 25.05.2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

În consecință, având în vedere faptul că argumentele aduse de petiționară nu sunt de natură să modifice concluziile autorității vamale așa cum au fost consemnate în Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr./.....2011, pe baza argumentelor prezentate anterior cu privire la determinarea valorii în vamă, se mențin obligațiile stabilite în sarcina petiționare de natura accizelor și taxei pe valoarea adăugată în cuantum de lei și respectiv lei, stabilite în baza ART. 167 alin. (1), ART. 193 alin.(1) și (2), ART. 207 lit.g), ART. 208 alin.(5), ART. 209 alin.(1), ART. 211, ART. 212 alin.(2), respectiv ART. 139 alin. (1), ART. 126 alin.(2), ART. 136, ART. 150 alin.(2), ART. 157 alin.(2) ale LEGII nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

B. Cuprivire la obligarea la plată a accesoriilor (majorări, dobânzi și penalități de întârziere) în cuantum total de lei, aferente accizelor datorate, precum și a accesoriilor în cuantum total de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată datorată

Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Teleorman este legal investită a se pronunța dacă obligațiile de plată accesorii stabilite în sarcina societății comerciale petiționare sunt datorate, în condițiile în care debitele de natura accizelor și taxei pe valoarea adăugată stabilite suplimentar, sunt de asemenea datorate.

În vederea soluționării acestui capăt de cerere, este de reținut că în drept sunt aplicabile dispozițiile ORDONANȚEI nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007 -, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

ART. 115

(1) Majorările de întârziere se calculează pe fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

ART. 120

Dobânzi (Majorări de întârziere)

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Art. 120 a fost modificat de pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010.

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Art. 120¹ a fost introdus de pct. 11 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010.

Organul de revizuire, în urma analizării documentelor care constituie dosarul cauzei, raportat la cadrul legislativ mai sus citat, apreciază că organul vamal a procedat la stabilirea obligațiilor fiscale accesorii în quantumul contestat, prin aplicarea dispozițiilor legale în materie.

În cazul creanțelor fiscale cu scadență anterioară datei de 01 iulie 2010, fiind calculate majorări de întârziere, iar începând cu această dată se datorează dobânzi și penalități de întârziere, caz în care termenele în funcție de care se stabilește nivelul penalităților de întârziere încep să curgă de la data de 01 iulie 2010. (potrivit art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010, începând cu data de 1 iulie 2010, conform alin. (1) al art. III din același act normativ).

Cum din documentele anexate dosarului cauzei aflat în soluționare nu se desprind elemente care să ducă la concluzia că nu au fost respectate dispozițiile legale în materie citate, iar argumentele aduse de petiționară nu sunt de natură să modifice concluziile actului administrativ fiscal atacat, urmează a se proceda la **respingerea ca neîntemeiată** contestația referitoare obligațiile de plată accesorii în quantum de lei, aferente accizelor datorate, precum și a accesoriilor în quantum de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată datorată

Așa fiind, situația dată conduce la concluzia implicită a menținerii celor stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr./.....2011, cu privire la acest capăt de cerere.

Ceea ce este accesoriu urmează situația a ceea ce este principal – *accessorium sequitur principalae* – adagiul latin aplicat speței deduse judecății, exprimă dependența necesară a regimului juridic a unui drept, de regimul juridic al unui alt drept.

* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr.109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a HG nr.1050/2004 privind Normele de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, directorul executiv al Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman

DECIDE :

Art.1. Se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **SC SRL** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr./.....2011, menținându-se – în consecință – în sarcina petiționarei obligațiile de plată accesorii stabilite suplimentar în quantum total de lei reprezentând :

- accize: lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): lei;
- TVA: lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): lei.

Art.2. Decizia poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în termen de 6 luni de la data comunicării.

Art.3. Prezenta a fost redactată în 4 (patru) exemplare, egal valabile, comunicate celor interesați.

Art.4. Biroul de soluționare a contestațiilor va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

.....,

DIRECTOR EXECUTIV